

PERE DURAN

Dues panoràmiques del dinar multidinari de Peralada.

Girona, deia en l'opuscle esmentat que era en l'àmbit local on s'havia produït la veritable transició, perquè «les eleccions de 1979 van trencar els motlles i van esbantar les portes de la democràcia amb l'accés a la gestió municipal de representants de tot l'espectre polític». A l'acció decisiva jugada pels partits en aquest procés, Enric Matarrodona, president del Col·legi de Periodistes, hi afegia la que van dur a terme, entre 1977 i 1979, «les associacions de veïns i les comissions de control municipal, els components de les quals, en molts casos, van acabar nodrint els ajuntaments democràtics».

El canvi, en efecte, va culminar i es va consolidar quan van poder participar en la vida pública tots els ciutadans, de qualsevol condició, ideo-

logia o procedència. Aquesta va ser una altra constatació de la jornada: la política municipal és la més propera, no sols perquè físicament és la més immediata, sinó sobretot perquè qualsevol ciutadà té dret a exercir-la si s'ofereix per fer-ho i és elegit per la col·lectivitat. Gràcies a aquest protagonisme popular, i a la convivència directa amb les inquietuds reals de la gent i els problemes concrets de cada dia, els nostres pobles i ciutats han pogut experimentar en els últims vint-i-cinc anys tants canvis exteriors i tantes mutacions internes. I va ser bo que els responsables d'aquesta transformació es trobessin distesament per comprovar l'abast de la feina feta i per celebrar l'oportunitat democràtica d'haver-la pogut fer.

Narcís-Jordi Aragó

Turisme: el congrés de la taxa

El II Congrés de Turisme de Catalunya, celebrat a la Fira de Girona entre el 15 i 17 de desembre passat, i que va aplegar 700 persones, va posar damunt la taula el tema del finançament municipal i la polèmica possibilitat d'establir una taxa turística que els empresaris rebutgen

L'establiment d'una taxa que gravi les pernactacions del turista, establerta a d'altres països i durant un temps a les Illes, ha estat la pedra de toc d'un congrés que gairebé la totalitat de personalitats i mitjans han qualificat d'excel·lent en la seva execució, i que, alhora, ha fet augmentar en un 30% l'ocupació hotelera de la ciutat. Mentre que la Federació de Municipis de Catalunya veu el gravamen com una font de

recursos inevitable, en una etapa on la construcció tendeix a reduir-se per evitar malmenar el territori i, per tant, la reclamen com a pal·liatiu, els hotelers neguen la seva utilitat i addueixen que encariria les destinacions.

En aquest sentit, els alcaldes de la Costa Brava reclamen una reforma del finançament local que els ajudi a fer front a una població que, a l'estiu, es multiplica i els obliga a

L'últim fulletó turístic de l'Ajuntament de Girona.

Fragment d'un diorama
de Maurici Vallsquer.

augmentar els serveis al màxim. Empresaris, polítics i acadèmics coincideixen, però, en una cosa: cal reconduir l'oferta turística dins un sector poc coordinat, com la promoció conjunta sota la marca Catalunya. Una altra de les idees exposades, en aquest cas des de la Federació d'Hosteleria de les comarques de Girona, ha estat la creació d'escoles d'hosteleria als països de l'Est. Per la seva banda, el catedràtic de Geografia de la Universitat de Girona, Joan Nogué, molt crític amb les infraestructures cons-

truïdes a la Costa Brava en els darrers anys, va assegurar que, a causa del debat existent en la societat, detecta una sensibilitat més gran envers el paisatge —un pol d'atracció del nou turisme— per part de l'empresari, alhora que va ressaltar que el manteniment de les activitats agrícoles permet continuar gaudint d'un corredor biològic que impedeix la creació d'un *continuum* urbà, com passa, per exemple, entre Barcelona i gairebé tota la línia de costa al Maresme.

Moisès de Pablo

Els pessebres d'Olot: retorn a la tradició

Com ja és tradicional, coincidint amb les dates del cicle nadalenc s'ha fet a Olot una nova edició de la Mostra de Pessebres. En molts pobles i ciutats d'arreu del país hi ha el costum de fer pessebres, i a Olot hi té un especial protagonisme per la fabricació d'aquestes figures nadalenques en els seus tallers d'imatgeria religiosa.

Enguany hi havia set seus en diferents punts de la ciutat. S'ha de destacar l'exposició commemorativa del centenari del naixement de l'artista Maurici Vallsquer (Barcelona 1904-Olot 1922), un prolífic pintor i pessebrista. S'hi trobaven una bona representació de les diverses etapes artístiques per les quals va passar l'artista, així com una col·lecció de diorames del

naixement, infància, passió i mort de Jesús, que il·lustraven poemes de mossèn Jacint Verdaguer.

Com en altres ocasions s'han aprofitat diversos tipus de figures dels tallers locals per fer les composicions nadalenques, des de les imatges monumentals, de mida humana, a les de dimensions més reduïdes, el que dóna un seguit de possibilitats compositives.

També hi havia l'exposició i alhora concursos de diorames, on diversos professionals treballen durant bona part de l'any per presentar les seves creacions. Per tal de continuar la tradició hi ha l'Escola de Pessebrisme, on van joves i no tan joves per aprendre unes determinades tècniques pròpies de l'especialitat.

Amb la voluntat de fer participar diversos estaments de la població, enguany s'ha fet un muntatge de figures de mida natural, a càrrec de les escoles de plàstica de la ciutat. I en el mateix sentit, de demanar la participació, es fa una crida als escultors d'arreu a crear noves figures en el Concurs de Modelatge, que enguany ja ha celebrat la sisena edició.

Com en anys anteriors hi havia pessebres d'altres països. Enguany els convidats eren els napolitans; també hi havia diorames de professionals de diversos punts del país, demanats especialment per a l'ocasió.

Els alumnes de l'Escola d'Art d'Olot han fet una reinterpretació contemporània d'un pessebre als claustres renaixentistes de l'antic convent del Carme. És una mostra que sempre resulta interessant i ben segur que els projectes d'aquests joves haurien de tenir més espais per ser mostrats, ja que la seva creativitat i correcta realització els fan la fita més esperada.

A més la ciutat té permanentment exposat el pessebre de la Casa Museu de Can Trincheria, una magnífica composició iniciada els darrers anys del segle XVIII, i en moltes botigues de la zona comercial hi ha composicions del tema. Tot plegat fa que aquesta època la ciutat visqui intensament la tradició pessebrística, que en altres èpoques havia iniciat un camí de recerca de nous llenguatges plàstics que ha tingut poca continuïtat.

Joan Sala